

pravdu, Boží věci. Nikdy nesmlouval o Božích věcech, ale říkal je tak, že si lid Boží věci zamiloval, a proto Ježíše následoval.

Ježíš se nikdy lidu nevzdálil a nikdy se nevzdálil Svému Otci. Byl tolik spojen s Otcem, že s Ním byl jedno! A tím byl Ježíš lidu tak blízký. Měl autoritu, a proto Ho lid následoval. Když rozjímáme o Ježíši, Dobrém pastýři, prospěje nám, zamyslíme-li se nad tím, koho následujeme rádi: „Koho následuji rád? Ty, kteří ke mně mluví o abstraktních věcech či morální kazuistice; ty, kteří se označují za lid Boží, ale nemají víru a ve všem se paktují s politickými a ekonomickými mocnostmi; ty, kteří chtějí vždycky dělat podivné, destruktivní věci, takzvané osvobozující války, ale nakonec nejdou po cestách Pánových; anebo někoho rozjímavého, ale odtažitého? Koho následuji rád?“

Kež nás tato otázka přivede k modlitbě. Prosme Boha Otce, aby nám dal přiblížit se Ježíši, následovat Jej a žasnout nad tím, co nám říká.

papež František 26. 6. 2014

Pohlédneme-li na Ježíše jako na rabbiho v rámci židovské tradice, jak se změní náš vztah k němu? Představme si, jak se modlí žalmy a jak jimi vyjadřuje svou zkušenost s Bohem i s lidmi. Jaká je nyní naše zkušenost s ním? Jak se s námi setkává? Zjišťujeme snad v sobě podvědomé protižidovské tendence? Uvědomujeme si židovské kořeny své víry? Jen se trochu začtíme do Starého zákona, např. do knihy Žalmů nebo prvních dvou knih - Geneze a Exodus! Jak se vypořádáme s uvedenými texty? Nejsou nám trochu cizí, protože se nezdaří tak zbožné? Nebo se bráníme proti tomu, že Starý zákon líčí život bez příkrášlování takový, jaký skutečně je: s vrcholy i pády, s důvěrou i zoufalstvím, s láskou i nenávisť, s válkou i mírem? Připustíme se odvahou i Boží temné stránky?

Anselm Grün - 50x Ježíš

Další texty v týdnu

Po: Sk 22,3-16 (Sk 9,1-22); Mk 16,15-18

Út: 2Sam 6,12b-15.17-19; Mk 3,31-35

St: 2Sam 7,4-17; Mk 4,1-20

Čt: 2Sam 7,18-19.24-29; Mk 4,21-25

Pá: 2Sam 11,1-4a.5-10a.13-17; Mk 4,26-34

So: 2Sam 12,1-7a.10-17; Mk 4,35-41

Prameny, odkazy

Silvano Fausti – Nad evangeliem podle Lukáše; Paul-Gerhard Müller – Evangelium sv. Lukáše – Malý stuttgartský komentář; Giorgio Zevini, Pier Giordano Cabra – Lectio divina 7; Kateřina Lachmanová – Vězení s klíčem uvnitř

3. neděle v mezidobí – cyklus C

24. ledna 2016

^{1,1}Už mnoho lidí se pokusilo sepsat vypravování o událostech, které se dovršily mezi námi, ²jak nám je odevzdali ti, kdo byli od počátku očitými svědky a služebníky slova. ³A tak, když jsem všechno od začátku důkladně prozkoumal, rozhodl jsem se i já, že to pro tebe, vážený Teofile, uspořádaně vypíšu, ⁴aby ses tak mohl přesvědčit o spolehlivosti té nauky, v které jsi byl vyučen. ^{4,14}Když se Ježíš vrátil v síle Ducha do Galileje, pověst o něm se roznesla po celém kraji. ¹⁵Učil v jejich synagogách a všichni ho velmi chválili. ¹⁶Ježíš přišel do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagogy. Povstal, aby předčítal z Písma. ¹⁷Podali mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a našel místo, kde stálo: ¹⁸„Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, ¹⁹abych vyhlásil milostivé léto Páně.“ ²⁰Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníku a usedl. A všichni v synagoze na něho upřeně hleděli. ²¹Začal k nim mluvit: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“

Lk 1,1-4;4,14-21

Úvod k meditaci

Ježíš vyhlásil amnestii a hlásá radostnou zvěst o propuštění z vězení. Prožil jsem svoji amnestii? Jsem vděčný za to, že Bůh vyhlásil radostnou zvěst – evangelium, že naplnil svoje předpovědi? Nebo si myslím, že by mi měl být Bůh vděčný za to, jaký jsem dobrý věřící, jak se snažím na rozdíl od těch kolem? Přijímám s vděčností dary, který jsem od Boha dostal?

Výklad biblického textu

Kontext: Lukáš zná už *mnoho (...)* vypravování o Ježíšovi. Sám se nejvíce inspiruje u Marka, od kterého přejímá literární strukturu svého evangelia (Ježíšův život jako cesta z Galileje do Jeruzaléma) a mnoho látky (z Markových 661 veršů jich Lukáš v podstatě přebírá 350).

**Týden
s Božím
slovem**

1. čtení:
Neh 8,2-4a.
5-6.8-10

2. čtení:
1 Kor 12,12-30

Evangelium:
**Lk 1,1-4;
4,14-21**

Srovnání:

Jan 15,27;
Sk 1,21;
Žid 2,3;
1 Jan 1,1;
Sk 1,1;
Mt 4,12-17;
Mk 1,14-15;
Mt 13,53-58;
Mk 6,1-6;
Iz 61,1-2

v. 1-4: Lukáš začíná své evangelium podobně, jako řečtí dějepisci začínali tehdy své spisy. Píše, o čem bude pojednávat, o metodě a cíli svého spisu.

v. 3: Zřejmě má na mysli události, které znamenaly naplnění starozákonních předpovědí a potvrzení hodnověrnosti zachycených událostí.

vážený Teofile – Jméno přeloženo znamená *Bohem milovaný* nebo *milující Boha*. Tomuto Teofilovi věnoval i Skutky apoštolů. Podle tehdejších zvyklostí měl na sebe vzít nákladné rozmnožování a rozšiřování této knihy. Lukáš se v Teofilovi obrací na každého křesťana, který se chce stát ve víře dospělým, pevným a zralým.

v. 4,16-17: Ježíš měl ve zvyku chodit pravidelně do synagogy. To neznamená, že by tam chodil jen ze zvyku, ale že si vypěstoval dobrý zvyk navštěvovat synagogu. Podobné dobré zvyky si máme vypěstovat i my.

v. 4,18-19: Ježíš zde cituje proroka Izaiáše, který mluví o Mesiáši, že přijde, aby osvobodil lidi od hříchů a hlásal jim Boží dobrotu.

milostivé léto Páně – Bylo u Židů jednou za 50 let. Patřilo k němu odpuštění dluhů, propuštění otroků, vrácení zcizeného statku a půdy. Mesiášská doba toto přináší v duchovním smyslu.

v. 4,20-21: A všichni v synagoze na něho upřeně hleděli. – Slyšeli totiž, co Ježíš vykonal, a tak byli zvědaví na to, co řekne. Možná také čekali, že Ježíš v Nazaretu udělá nějaký veliký zázrak.

K tématu

Draží bratři a sestry,

dnešní liturgie nám podává společně dva oddělené úryvky Lukášova evangelia. První (1,1-4) je prolog adresovaný jistému Teofilovi. A poněvadž toto řecké jméno znamená „přítel Boží“, můžeme v něm spatřovat každého věřícího, který se otevírá Bohu, a chce poznat evangelium. Druhý úryvek (4,14-21) nám představuje Ježíše, který se „v síle Ducha“ vydal v sobotu do Nazaretské synagogy. Jako dobrý člen obce se Pán nevyčleňuje z liturgického rytmu týdne a zapojuje se do shromáždění svých krajanů v modlitbě a v naslouchání Písmu. Součástí ritu je četba textu z Tóry či Proroků, po které následuje komentář. Onoho dne Ježíš povstal, aby přečetl pasáž z proroka Izaiáše, která začíná slovy: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst“ (Iz 61,1-2). Origenes to komentuje: „Nikoli náhodou Ježíš otevřel tento svitek a našel kapitolu, která obsahuje prorocství o NĚm. Také to je dílo Boží prozřetelnosti“ (Homilie k Lukášovu evangeliu, 32,3). Ježíš po skončení četby totiž v tichu naplněném očekáváním řekl: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli“ (Lk 4,21). Svatý Cyril Alexandrijský tvrdí, že ono „dnes“ stojící mezi prvním a druhým Kristovým příchodem, se pojí ke schopnosti věřícího naslouchat a zpytovat se (srov. PG 69,1241). Avšak ve smyslu ještě radikálnější je samotný Ježíš „dneškem“ spásy v dějinách, protože dovršuje plnost vykoupení. Termín „dnes“, jenž je velmi drahý svatému Lukášovi (srov. Lk 19,9; 23,43),

nás přivádí ke kristologickému titulu, který evangelista upřednostňuje, totiž „*soter* – Spasitel“. Vyskytuje se již ve vyprávění o Ježíšově dětství, kdy anděl říká pastýřům: „V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel – to je Kristus Pán“ (Lk 2,11).

Draží přátelé, tento úryvek „dnes“ oslovuje také nás. Přivádí nás k zamyšlení nad tím, jak prožíváme neděli: den odpočinku a rodiny, ale především den věnovaný Pánu účastí na eucharistii, kdy se živíme Tělem a Krví Krista a Jeho Slovem života. Za druhé nás v této naší rozptylující a roztěkané době toto evangelium nabádá, abychom zkoumali svoji schopnost naslouchat. Předtím než začneme mluvit o Bohu a s Bohem, je třeba Mu naslouchat, a liturgie církve je „školou“ tohoto naslouchání Pánu, který k nám promlouvá. Říká nám, že se každá chvíle může stát „dneškem“, příhodným pro naše obrácení. Každý den se může stát spásonosným dneškem, protože spása jsou dějiny, které nadále vedou skrze církve i každého Kristova učedníka. Toto je křesťanský smysl úsloví „*carpe diem*“: využij dne, ve kterém tě Bůh volá, aby ti daroval spásu!

Panna Maria kéž je stále naším vzorem a vede nás, abychom každý den svého života dovedli uznávat a přijímat Boží přítomnost, Spasitele našeho i celého lidstva.

Benedikt XVI. 27. 1. 2013

Ježíšův začátek se na první pohled jeví jako idylický. Lidé mu naslouchají, jsou nadšení... Ale víme, že po strhujícím kázání v Nazaretě nepřijde jen potlesk.

Někdy máme pocit, že je třeba stále znovu začínat, protože tak jsme osvobozeni od selhání, chyb, zátěží a komplikací. Avšak ve skutečnosti se každá událost stává součástí našeho příběhu a z ní také roste budoucnost naše i lidí okolo nás. I když začínáme nějak nanovo, vlastně navazujeme na předchozí zkušenost, práci, události.

Spolehněme se, že nás Bůh provází, proměňuje a používá i to těžké, ale hlavně nás vede k cíli!

zdroj: www.vira.cz

Proč tolik lidí následovalo Ježíše? Zástupy následovaly Ježíše, protože žasly nad jeho učením. Jeho slova vzbuzovala v jejich srdci úžas z toho, že našly něco dobrého, velkého. Jiní také promlouvali, avšak lid neoslovovali. (...)

Proto lid Ježíše následoval, protože to byl Dobrý pastýř. Nebyl ani farizejem - moralistním kazuistou, ani saducejem, který se zaobíral politickými pakty s mocnými, ani partyzánem, který usiloval o politické osvobození svého lidu, ani rozjímavým mnichem z kláštera. Byl pastýřem, který mluvil jazykem lidu. Byl srozumitelný, říkal